

Sygn. akt VII K 820/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Siwek

Prokurator: Piotr Cegiełka,

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2017 roku, 20 lipca 2017 roku, 20 września 2017 roku, 7 listopada 2017 roku,

sprawy **Ł. R. (1)** s. A. i G. z domu S.,

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 4 czerwca 2015r. w S. gm. W. wziął udział w pobiciu T. B. (1) w ten sposób, że uderzył go głową w skroń, a następnie uderzył go ręką po twarzy, klatce piersiowej i brzuchu oraz nadepnął na lewą stopę, a inni uderzali go pięściami po głowie i drapali po plecach, w wyniku czego T. B. (1) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy w okolicy skroniowo-ciemniowej prawej, stłuczenia i niewielkiego otarcia skóry łokcia lewego, zadrapania skóry karku i pleców, stłuczenia obu nadgarstków, stłuczenia przodostopia stopy lewej z otarciem naskórka i wybroczynami krwawymi co spowodowało rozstrój zdrowie pokrzywdzonego na okres poniżej dni 7, czym naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania skutków określonych w art. 157 § 1 kk

tj. o czyn z art. 158 § 1 kk

1. oskarżonego **Ł. R. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym uzupełnieniem, że przyjmuje, iż dopuścił się go wspólnie z innymi osobami i na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku;
2. na podstawie art. 67 § 3 kk zasądza od oskarżonego **Ł. R. (1)** na rzecz oskarżyciela prywatnego T. B. (1) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem nawiazki płatne w terminie 1 (jednego) miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku;
3. na podstawie art. 67 § 3 kk zasądza od oskarżonego **Ł. R. (1)** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 100 (sto) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. zasądza od oskarżonego **Ł. R. (1)** na rzecz oskarżyciela prywatnego T. B. (1) kwotę 576 (piećset siedemdziesiąt sześć) złotych tytułem kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 235,12 (dwieście trzydzieści pięć złotych dwanaście groszy) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 820/16

UZASADNIENIE

W dniu 4 czerwca 2015 roku T. B. (1) przebywał na działce w miejscowości S. gm W., na której znajduje się dom letniskowo - mieszkalny. Tego dnia do pokrzywdzonego przyjechał kolega W. P. wraz z partnerką I. B. (obecnie P.) oraz P. W. z żoną E. W. z dziećmi.

W tym samym czasie w domku nieopodal przebywali Ł. R. (1) z żoną oraz ich znajomi M. B. i L. B.

Z działką należącą do oskarżonego i jego żony sąsiaduje działka M. B. (1) i jego żony L. oraz działka należąca do T. B. i jego byłej żony. Małżeństwa te wcześniej wspólnie kupiły cały ten teren i każdy z nich wybudował sobie domek. Utrzymywali kontakty towarzyskie, dzieci wspólnie się bawiły.

Po pewnym czasie, w związku z rozwodem pokrzywdzonego i jego żony doszło do nieporozumienia pomiędzy nim, a małżeństwem R.. Oskarżyciel zarzucał im, że podstępem podeszli jego żonę, ta wyjawiała im, że prawdziwym powodem ich rozvodu jest jego zdrada. W ten sposób mieli oni osiąść jego tajemnice życiową.

(zeznania świadka T. B. (1) –k. 164 v.-165 v.

zeznania świadka M. B. (1)– k. 186 v.-187

częściowe wyjaśnienia oskarżonego – k.162 v.-163)

Około godziny 22:20 na działkę należącą do T. B. (1), bez zaproszenia przyszedł M. B. (1), w celu rozwiązania wcześniejszych nieporozumień między pokrzywdzonym, a Ł. R. (1) i K. R. (1). Mężczyzna był pod wpływem alkoholu. Pokrzywdzony powiedział do niego, że jest „ślugusem, gońcem” oskarżonego Wywiązała się sprzeczka, w trakcie której M. B. (1) uderzył głową w czoło pokrzywdzonego z tzw. bańki, a następnie opuścił teren działki i udał się do domku oskarżonego gdzie opowiedział co usłyszał.

(zeznania świadka T. B. (1) –k. 164 v.-165 v.

zeznania świadka I. B. –k.181 v.-182 v.

zeznania częściowe M. B. (1)– k. 187)

Po około 15 minutach na posesję pokrzywdzonego przyszała K. R. (1), twierdząc, że chce z nim porozmawiać. K. R. (1) zaczęła krzyczeć na T. B. (1) i wulgarnie określać jego osobę. Pokrzywdzony powiedział K. R. (1) żeby lepiej zapytała swojego męża, gdzie był jak urodził się ich syn i oświadczył, że razem byli wtedy domu rozrywek na co ma świadków. Słyszac to żona oskarżonego zaczęła ponownie krzyczeć i obrzucać wyzwiskami T. B. (1), wzburzona opuściła działkę T. B. (1) i udała się do siebie.

(zeznania świadka T. B. (1) –k. 164 v.-165 v.

zeznania świadka W. P. –k.182v. -184

zeznania świadka I. B. –k. 181 v.-182 v.

zeznania świadka P. W. –k.184-185

zeznania świadka E. W. –k. 185v.-186

częściowe wyjaśnienia oskarżonego – k.163

częściowe zeznania K. R. (1) – k. 188v.-198)

Gdy K. R. wróciła i powiedziała mężowi czego się o nim dowiedziała, ten bardzo się zdenerwował, wcześniej pił alkohol.

W tym czasie T. B. (1) wraz z gośćmi przebywał na tarasie swojego domku. Na teren posesji przyszedł Ł. R. (1) i M. B. (1), a za nimi K. R. (1) i L. B.. Pierwszy do pokrzywdzonego podszedł Ł. R. (1) i nic nie mówiąc uderzył go głową w czoło, a następnie zamachnął się jednakże nieskutecznie, gdyż T. B. (1) zrobił unik. W tym czasie P. W. zablokował M. B. (1) przez zadaniem T. B. (1) ciosu. K. R. (1) z kolei uderzyła T. B. (1) kilka razy w głowę, krzycząc, drapała go po plecach i głowie, rozerwała mu koszulkę. Dodatkowo Ł. R. (1) uderzał T. B. (1) pięścią w szczękę, po brzuchu, klatce piersiowej. Ł. R. (1) w trakcie szamotaniny nadepnął na lewą stopę oskarżyciela i odepchnął go barkiem na lewą barierkę tarasu w skutek czego doznał otarcia naskórka na lewym łokciu.

W. P. wspólnie z P. W. odciągnęli od T. B. (1), Ł. R. (1). Pokrzywdzony wbiegł do domu i zamknął drzwi tarasowe, po czym zadzwonił na policję informując o zdarzeniu.

Po zdarzeniu Ł. R. (1), K. R. (1), M. B. (1) oraz L. B. opuścili działkę.

(zeznania świadka T. B. (1) – k. 164 v.-166.,

protokół zeznań świadka T. B. (1) – k. 28 v.-30

zeznania świadka W. P. – k. 184-185

zeznania świadka I. B. – k. 181 v.-182 v.

zeznania świadka P. W. – k. 184-185

zeznania świadka E. W. – k. 185v. -186

zeznania świadka J. K. k. 214 v.-2015

częściowe zeznania świadka M. B. (1) – k. 187-188

częściowe wyjaśnienia oskarżonego – k.163-164

kopia notatnika służbowego k. 82-83, 195-196)

T. B. (1) w dniu 8 czerwca 2015 r. udał się do lekarza, który sporządził obdukcję.

(obdukcja –k. 4)

Pokrzywdzony w wyniku pobicia doznał: urazu głowy okolic skroniowo-ciemieniowej prawej, stłuczenia z otarciem łokcia lewego okolicy wyrostka łokciowego o średnicy około 1,5 cm, stłuczenia przodostopia lewej stopy z wybroczynami i drobnym otarciem naskórka, licznych zadrapań pleców i okolicy karku, stłuczenia obu nadgarstków.

Obrażenia spowodowały naruszenie czynności jego organizmu na okres poniżej 7 dni w rozumieniu kodeksu karnego.

(opinia biegłego chirurga – k. 61-62,

dokumentacja fotograficzna k. 178-180,

kolorowy wydruk – k. 200)

Ł. R. (1) ma 39 lat, posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest nauczycielem, pracuje jako doradca biznesowy i prowadzi działalność gospodarczą, z czego osiąga wynagrodzenie na poziomie 5.000 zł miesięcznie, jest żonaty, ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Współwłaściciel nieruchomości zabudowanej i samochodu osobowego.

(wyjaśnienia oskarżonego -k.162-162 v.)

Ł. R. (1) jest osobą niekaraną.

(karta karna – k. 206)

Ł. R. (1) przesłuchiwany w charakterze podejrzanego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

(protokół przesłuchania podejrzanego k. 93-93 v.)

Ł. R. (1) przesłuchiwany w charakterze oskarżonego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że podczas zdarzenia był wściekły, gdyż T. B. (1) ubliżał jego żonie K. R. (1) i uderzył głową T. B. (1) jeden raz w czoło, potem wywiązała się szarpanina, następnie pomiędzy nich wszedł W. P. i ich rozdzielił, skutkiem czego były otarcia, podrapanie także Ł. R. (1). Oskarżony wskazał, że najprawdopodobniej podczas próby odciągania Ł. R. (1) od T. B. (1) podarta została jego bluzka. Ł. R. (1) podał, że przed Sądem w P. toczy się sprawa o podział części wspólnej działki, która była współwłasności M. B. (1), T. B. (1) i Ł. R. (1).

Ł. R. (1) przeprosił za sytuację, wyraził żal i skruchę z powodu tego co się stało. Ł. R. (1) wskazał, że był to incydent, do którego został sprowokowany będąc pod wpływem alkoholu.

(wyjaśnienia oskarżonego – k. 162-164)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył, co następuje:

W ocenie Sądu należało dać wiarę pokrzywdzonemu co do przebiegu zdarzenia. Jego zeznania uzupełniają się z relacją jaką przedstawili świadkowie zdarzenia – jego goście, a częściowo z relacją samego oskarżonego Ł. R. (1).

Oskarżony podczas postępowania przygotowawczego odmówił składania wyjaśnień, jednakże w toku postępowania przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wskazał, że uderzył T. B. (1) pod wpływem wzburzenia oraz będąc pod działaniem alkoholu. W tym zakresie należy dać mu wiarę. Sąd odmówił oskarżonemu wiary w to, że jego żona stała z tyłu i nie uczestniczyła w całym zdarzeniu oraz w to, że to pokrzywdzony pierwszy próbował go uderzyć. Po pierwsze Ł. R. chciał chronić swoimi wyjaśnieniami żonę przed odpowiedzialnością karną, a po drugie to co powiedział jego żonie T. B. na pewno bardzo wzburzyło oskarżonego i dlatego w ocenie Sądu puściły mu nerwy i uderzył pierwszy.

Nie ma powodu by w tym zakresie nie wierzyć wersji podawanej przez małżeństwo W. czy też I. P. (B.) i jej męża. Osoby te nie miały powodu by kłamać. Wręcz przeciwnie były zaskoczone całym zajściem. Nie spodziewały się, że do niego dojdzie.

I. P. w sposób szczegółowy opisała sekwencje całego zdarzenia oraz to kto brał w nim udział. Podobnie należy ocenić zeznania P. i E. W..

Zeznający w sprawie M. B. potwierdził, że wobec niego również toczy się postępowanie w tej sprawie i dlatego sąd ocenił jego wersję przez pryzmat właśnie tego faktu. Podobnie rzecz się ma co do K. R., której również postawione zostały zarzuty. Osoby te swoimi zeznaniami nie chciały obciążać ani siebie, ani samego oskarżonego. L. B. w ogóle stwierdziła, że szarpaniny nie widziała choć jest to dziwne skoro przecież udała się w kierunku domku pokrzywdzonego ze swoim mężem i małżonkami R.

Odnośnie zeznań policjantów to niewiele pamiętali z interwencji. Pomocna były tu zapisy w notatniku służbowym i notatka urzędowa, która sporządził C. P..

Za wiarygodny i posiadający atrybut autentyczności należy uznać także pozostały materiał dowodowy.

W przedmiotowej sprawie za odpowiadającą standardom uznano opinię biegłego chirurga i obdukcję lekarską sporządzoną na potrzeby niniejszego postępowania.

Opierając się o tak zgromadzony materiał dowodowy, Sąd przypisał oskarżonemu Ł. R. (1) czyn wyczerpujący dyspozycję art. 158 § 1 kk, oskarżony bowiem wziął udział w pobiciu T. B. (1), w ten sposób, że zadał cios głową w czoło, kilka razy uderzył T. B. (1) pięścią w klatkę piersiową. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego pomiędzy działaniem podjętym przez oskarżonego, a skutkami w zakresie odniesionych obrażeń u pokrzywdzonego istnieje związek przyczynowo-skutkowy.

W ocenie Sądu oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu umyślnie z zamiarem ewentualnym. Mając bowiem na uwadze, że jest człowiekiem dobrze zbudowanym i mógł przewidywać, że uderzenie głową w czoło T. B. (1), oraz inne próby zadania ciosów spowodują u pokrzywdzonego obrażenia i godził się na taki skutek. W sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego, albo jego winę. W momencie podejmowania zarzucanego oskarżonemu działania przestępnego był on osobą dojrzałą i w pełni poczytalną. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny Sąd przyjął, że do pobicia T. B. doszło wspólnie z innymi osobami.

Działanie w warunkach współsprawstwa jest podyktowane istotą przestępstwa, jak i sposobu działania sprawców, których czynności były zsynchronizowane pod względem miejsca i czasu. Przy czym dla przypisania współsprawstwa nie jest konieczne własnoręczne realizowanie znamion czynu zabronionego przez każdą z osób wspólnie i w porozumieniu dokonujących przestępstwa. Nie jest zatem istotne jakie konkretne czynności podjęli poszczególni sprawcy, skoro każdy z nich realizował swoim zachowaniem jakąś część tych znamion składających się na opis czynu zabronionego. Suma tych zachowań stanowi natomiast pełną realizację znamion określonego typu czynu zabronionego.

Obiektywnym elementem współsprawstwa jest nie tylko wspólna (w sensie przedmiotowym) realizacja znamion określonej w odpowiednim przepisie tzw. czynności czasownikowej, lecz także taka sytuacja, która charakteryzuje się tym, że czyn jednego współsprawcy stanowi dopełnienie czynu drugiego współsprawcy albo popełnione przestępstwo jest wynikiem czynności przedsięwziętych przez współsprawców w ramach dokonanego przez nich podziału ról w przestępnej akcji.

Reakcja Ł. R. była niewspółmierna. T. B. (1) co prawda sprowokował żonę Ł. R. (1), mówiąc jej, że mąż dokonał zdrady, gdy ta przebywała w szpitalu w związku z porodem, jednakże nie może to usprawiedliwiać napaści na człowieka.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Wina i społeczna szkodliwość czynu „nie są znaczne”. W doktrynie uznano, że termin ten obejmuje swoim zakresem przypadki o „średnim” stopniu społecznej szkodliwości (Andrzej Zoll w Kodeks karny część ogólna Zakamycze 98 str. 481).

Rozważając kwestię warunkowego umorzenia postępowania karnego w stosunku do oskarżonego nie sposób nie przeanalizować jego dotychczasowego sposobu życia, uprzedniej niekaralności. Nadto za warunkowym umorzeniem postępowania przemawiał fakt, że oskarżony żałuje swojego czynu, przeprosił za sytuację która miała miejsce wskazał, iż był to jednorazowy incydent który więcej nie będzie miał miejsca.

W realiach tej sprawy uzasadnione jest przypuszczenie, że oskarżony pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Dotychczasowy, ustabilizowany styl życia oskarżonego, pozwala na ocenę, że oskarżony akceptuje utrwalony porządek prawny i zasadniczo go przestrzega, poza incydemem jaki miał miejsce w dniu 04.06.2015r.

Biorąc pod uwagę treść art. 67 § 1 kk wyznaczono roczny okres próby mając na uwadze dotychczasowy nienaganny tryb życia oskarżonego oraz pozytywną prognozę kryminologiczną.

W myśl art. 67 § 3 kk umarzając warunkowo postępowanie karne Sąd zobowiązuje osobę oskarżoną do naprawienia wyrządzonej szkody w całości lub w części. Niewątpliwie spowodowanie obrażeń ciała u pokrzywdzonego w efekcie uderzenia, jest równoznaczne ze spowodowaniem szkody, co najmniej niematerialnej (krzywdy). Z tych względów, kierując się dyrektywną z art. 67§3 kk, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego kwoty 1200,00 zł, tytułem nawiązki wyznaczając stosowny termin do tej zapłaty.

W przypadku warunkowego umorzenia postępowania karnego sąd, zgodnie z art. 67 § 3 kk w zw. z art.39 pkt 7 kk, może orzec świadczenie pieniężne.

Wysokość zasądzonych świadczeń w kwocie 100 złotych, odpowiada realnym możliwościom finansowym oskarżonego.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania bowiem jest w stanie je ponieść.

Sąd zasądził od oskarżonego Ł. R. (1) na rzecz oskarżyciela prywatnego T. B. (1) kwotę 576 zł tytułem kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru, mając na uwadze liczbę rozpraw w których uczestniczył ów pełnomocnik.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 205,12 złotych stanowiącą wydatki poniesione w toku postępowania. Złożyły się na nie:

- ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym-20 zł i w postępowaniu sądowym -20 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2003 roku , Nr 108, poz. 1026);

- opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 2 x po 30 złotych-, na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 08 2003 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2003 roku , Nr 151, poz. 1468).

- wynagrodzenie biegłego z zakresy chirurgii ogólnej w wysokości 135,12 zł.

Opłatę w wysokości 100 złotych wymierzono na podstawie art. 627 kpk i art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.)